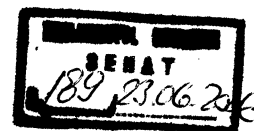

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România

Telefon: (+40-21) 313-2531 Fax: (+40-21) 312-5480

Internet : <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.1720A/2006

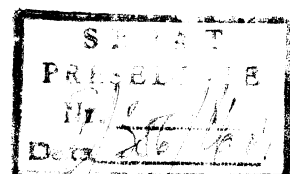
*lui
Domnului Senator Kovacs.*

*Despre punctul de vedere
al comisiei.*

26. VI. 2006

Domnului NICOLAE VĂCĂROIU
PREȘEDINTELE SENATULUI

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA GENERALĂ
Nr. 6470 / 23-06-2006

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă înaintăm, alăturat, în copie, sesizarea cu privire la neconstituționalitatea Legii camerelor de comerț și industrie din România, formulată de un număr de 57 de deputați.

Vă adresăm rugămintea de a comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 28 iunie 2006, ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 5 iulie 2006.

Primiți, vă rog, Domnule Președinte, asigurarea deplinei noastre considerații.

PREȘEDINTE

Prof. univ. dr. IOAN VIDA

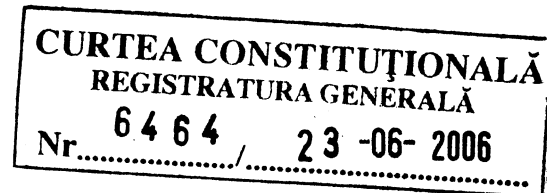
PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
Secretariatul general al Camerei Deputaților

SECRETAR GENERAL

București, 22.06.2006

Nr. 51/2293

Domnului

IOAN VIDA
Președintele Curții Constituționale

Stimate domnule președinte,

În temeiul dispozițiilor art.15 alin.(4) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.643 din 16 iulie 2004, vă trimitem alăturat sesizarea făcută de un număr de 57 de deputați, aparținând Grupului parlamentar al PD, Grupului parlamentar al minorităților naționale și deputați independenți, cu privire la neconstituționalitatea Legii Camerelor de comerț și industrie din România.

Cu deosebită considerație,

SECRETAR GENERAL

Georgeta Ionescu

**Parlamentul României
Camera Deputaților**

București, 22 iunie 2006

Nr. 16/389 din 22 iunie 2006

**Către: Secretarul General al Camerei Deputaților,
Doamna Georgeta Elisabeta Ionescu**

În temeiul prevederilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

subsemnații: Albu Gheorghe, Anastase Roberta Alma, Bara Nicolae, Barbu Gheorghe, Bardan Cornel - Ștefan, Bîrsan Iulian – Gabriel, Boagiu Anca – Daniela, Bruchental Pop Ionela, Brânză William, Buda Daniel, Canacheu Costică, Cantaragiu Bogdan, Ciocâlțeu Alexandru, Constantinescu Anca, Drăguș Radu – Cătălin, Dușu Stelian, Ghirghioni Ionesie, Gonțea Ion, Grigore Dan, Iacob – Ridzi Monica, Igaș Traian – Constantin, Iliescu Valentin – Adrian, Lambrino Radu, Liga Dănuț, Man Mircea, Marinescu Marian – Jean, Mironescu Laurențiu, Miroșeanu Liviu – Alexandru, Mocanu Alexandru, Movilă Petru, Nistoran Dorin – Liviu, Oltean Ioan, Olărean Aurel, Petrea Constantin, Popp Cosmin, Preda Cezar – Florin, Puchianu Ioan – Dumitru, Puzdrea Dumitru, Racoceanu Viorel, Raicu Romeo – Marius, Rădulescu Cristian, Rogin Marius, Romanescu Marcel – Laurențiu, Stănescu Mircea, Stănișoară Mihai, Tabără Valeriu, Văsioiu Horia, Zegrean Augustin, Mircovici Niculae, Radan Mihai, Amet Aledin, Manolescu Oana, Nati Meir, Dumitrescu Liana, Crăciunescu Grigore și Călian Petru,

în calitate de deputați, vă transmitem alăturat prezenta sesizare de neconstituționalitate asupra Legii Camerelor de comerț și industrie din România, spre a fi înaintată Curții Constituționale.

Pentru semnături,
Deputat Augustin Zegrean

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

**DOMNULUI PREȘEDINTE PROF. UNIV. DR. IOAN VIDA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Stimate Domnule Președinte,

În temeiul art. 146 lit. a) din Constituția României, republicată, și art. 11 lit. a) și art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, cu completările și modificările ulterioare, deputații înscriși în lista anexă formulează următoarea

SESIZARE

**asupra neconstituționalității
Legii camerelor de comerț și industrie din România**

În ședința Plenului Camerei Deputaților din data de 20 iunie 2006 a fost adoptată Legea camerelor de comerț și industrie din România, act normativ care, apreciem noi, prezintă **grave vicii de constituționalitate**, atât sub aspectul **calificării actului normativ**, cât și sub aspectul **soluțiilor legislative** propuse.

Motive de neconstituționalitate

1. Adoptarea actului normativ contestat cu nerespectarea cerințelor de majoritate specifice unei legi organice (încălcarea art. 76 alin. (1) din Constituția României)

Legea camerelor de comerț și industrie din România a fost **adoptată cu 137 de voturi pentru**, 99 de voturi contra și 11 abțineri, **258 deputați fiind prezenți** la lucrările Plenului (anexa 1). Au fost, așadar, întrunite condițiile prevăzute de Constituția României

pentru adoptarea unei **legi ordinare**, calificare conferită actului normativ prin Raportul comun al Comisiei juridice, de disciplină și imunități și Comisiei pentru industrii și servicii din cadrul Camerei Deputaților (Raport nr. 31/872/2005 din 9 mai 2006).

Apreciem că această calificare este eronată și, **fiind, în fapt, în prezența unei legi organice**, adoptarea sa în condițiile de majoritate enunțate mai sus constituie o **flagrantă încălcare a Constituției** (art. 76 alin. (1)).

- **orice act normativ ce derogă de la o lege organică are caracterul unei legi organice**

Sub acest aspect, arătăm că **art. 4 lit. f), art. 33 alin. (2) lit. a) și art. 59 din actul normativ contestat** prevăd **concesionarea** (în exprimarea legii, „preluarea”), **serviciului public al registrului comerțului**, atribuind administrarea acestuia camerelor de comerț și industrie **fără respectarea procedurilor prevăzute de Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor**. Această formă de atribuire directă **derogatorie de la dreptul comun** în materia concesiunilor, **deci de legea organică care îl reglementează, impune adoptarea proiectului în dezbatere în condițiile de majoritate ale unei legi organice** (art. 76 alin. (1) din Constituția României).

- **orice act normativ ce modifică/abrogă o lege organică are caracterul unei legi organice**

Prevăzând organizarea și administrarea în altă structură decât cea actuală a serviciului public al registrului comerțului, articolele mai sus menționate, din Legea camerelor de comerț modifică în mod implicit **Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, lege organică**.

Legea nr. 26/1990, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 129/2002, aprobată prin Legea nr. 505/2003, prevede la art. 2 alin. (2) și art. 9 alin. (1):

“Art. 2 - (2) Registrul central al comerțului se ține de către Oficiul Național al Registrului Comerțului, **instituție publică cu personalitate juridică**, finanțată integral din venituri proprii, organizată în subordinea Ministerului Justiției.

Art. 9 - (1) Oficiile registrului comerțului se organizează în subordinea Oficiului Național al Registrului Comerțului și **funcționează pe lângă fiecare tribunal.**”

Actul normativ contestat prevede transformarea statutului instituției Oficiului Național al Registrului Comerțului, ea devenind **structură fără personalitate juridică în cadrul unei asociații neguvernamentale**, Camera de Comerț și Industrie a României.

Apreciem că o **modificare fundamentală** (de tipul celei prevăzute de legea contestată) a **unei entități** determină **abrogarea implicită** a textului legal ce reglementează actualul statut al acesteia, or un astfel de incident legislativ nu poate opera decât în condiții de cворum și majoritate specifice actului normativ ce se modifică, **în caz contrar încălcându-se principiul constituțional al ierarhiei actelor normative**.

- calificarea dată de Consiliul Legislativ acestei legi este cea de lege organică

Potrivit **Avizului nr. 228/18.03.2005 al Consiliului Legislativ** (anexa 2), “prin obiectul de reglementare, propunerea legislativă se încadrează în categoria **legilor organice**, (...)”

Conform art. 9 alin. (4) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, “**observațiile și propunerile Consiliului Legislativ privind respectarea normelor de tehnică legislativă vor fi avute în vedere la definitivarea proiectului de act normativ. Neacceptarea acestora trebuie motivată în cuprinsul actului de prezentare a proiectului sau într-o notă însoțitoare.**”

Precizăm că încadrarea Proiectului în categoria legilor ordinare **nu a fost motivată nici prin Expunerea de motive și nici printr-o notă însoțitoare.**

Avizul Consiliului legislativ este reiterat în **adresa oficială** (anexa 3), transmisă urmare a solicitării în acest sens formulate de domnul deputat Grigore Crăciunescu, din care cităm:

“ (...) opinia Consiliului Legislativ, menționată și în avizul nr. 228 din 18.03.2005, este că **propunerea legislativă în cauză are caracter de lege organică.**”

Această opinie se bazează pe faptul că, potrivit proiectului, activitățile desfășurate de registrul comerțului – care în prezent este organizat pe lângă Ministerul Justiției – se vor desfășura sub forma unor **servicii publice concesionate de stat**, încadrându-se astfel în prevederile **art. 92 alin. (9) pct. 2, lit. n) din Regulamentul Camerei Deputaților.**

Precizăm totodată că **Legea nr. 505/2003, act normativ de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 129/2002 prin care registrul comerțului a trecut de la camerele de comerț și industrie în subordinea Ministerului Justiției, a fost adoptată în regim de lege organică.**

Deși prezentul proiect nu modifică în mod expres dispozițiile Legii nr. 505/2003, este de necontestat că **ordonanța respectivă este modificată implicit**, ceea ce nu s-ar putea face decât prin lege organică, întrucât aceasta, așa cum am arătat, a fost aprobată prin lege organică.”

Subliniem, din nou, că opinia Consiliului Legislativ nu poate fi înlăturată fără motivare, bază a interpretării formulate fiind incontestabilă: caracterul organic al Legii se datorează prevederilor derogatorii de la Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor și modificării – implicite – a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, ambele fiind legi organice.

Precizăm, totodată, că **cel de-al doilea proiect având același obiect de reglementare** (organizarea și funcționarea camerelor de comerț, preluarea registrului comerțului), respins de Senat și aflat actualmente în dezbaterile Camerei Deputaților (comisii) **a fost calificat de prima cameră sesizată ca lege organică.**

2. Actul normativ, prin soluțiile legislative propuse, încalcă o serie de prevederi constituționale:

- **Art. 3 alin. (4) din Lege încalcă dispozițiile art. 15 alin. (2) (principiul neretroactivității legii) și art. 136 alin. (4) din Constituția României (inalienabilitatea bunurilor publice)**

Art. 3 alin. (4) din Legea camerelor de comerț, supusă analizei, prevede:

„Camerale înființate în baza Decretului-lege nr. 139/1990, cu completările ulterioare sunt succesoarele și continuatoarele de drept ale camerelor de comerț și industrie desființate prin Decretul-lege nr. 74/1949 pentru desființarea camerelor de comerț și industrie, publicat în Monitorul Oficial nr. 47 din 25 februarie 1949.”

Sub acest aspect, Camerele de comerț și industrie aveau, anterior adoptării Decretului nr. 74/1949, statut de instituții publice, reglementat prin Legea pentru camerele de comerț și de industrie din 14 februarie 1929, publicată în Buletinul Oficial nr. 36 din 14 februarie 1929. Ulterior desființării, atribuțiile acestora au fost preluate de direcțiile comerciale județene sau comunale, respectiv Ministerul Comerțului și Alimentației, instituție care a preluat, în administrare, și bunurile camerelor de comerț și industrie desființate, fondurile bănești realizate vărsându-se la bugetul general de venituri al statului.

Așadar, camerele de comerț, caracterizate ca fiind **“persoane juridice fără scop patrimonial”**, nu pot fi succesoare ale unor instituții publice, întrucât succesiunea implică dobândirea unor bunuri aparținând domeniului public, aflate în administrarea instituțiilor publice. Ca urmare, sub aspect patrimonial, teza succesiunii contravine art. 136 alin. (4) din Constituția României.

Totodată, referirea la Decretul – Lege nr. 139/1990 conferă normei juridice un **caracter retroactiv**, deoarece reglementează regimul juridic al camerelor de comerț și industrie în perioada 1990 – 2006 și astfel contravine art. 15 alin. (2) din Constituția României, care prevede: “Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile.”

Prin reglementarea în cauză este influențată și soluționarea eventualelor litigii în curs de judecată, în dosarele declanșate de camerele de comerț pentru retrocedarea imobilelor camerelor de comerț interbelice, bunuri aparținând domeniului public al statului potrivit art. 136 din Constituție și prevederilor Legii nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia.

- **Art. 9 alin. (2) din Lege sunt contrare prevederilor art. 40 din Constituție (dreptul la liberă asociere)**

Articolul 9 alin. (2), potrivit căruia „în fiecare județ și în municipiul București funcționează câte o singură cameră de comerț și industrie județeană.”, instituie **obligativitatea înscrierii într-o anumită cameră de comerț**, deja constituită.

Crearea, prin lege, a obligativității înscrierii într-o asociație neguvernamentală aduce atingere dreptului la liberă asociere și imposibilitatea creării unei alte asemenea entități promovând realizarea aceluiași obiective încalcă dispozițiile art. 40 alin. 1 din Constituția României și art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a

libertăților fundamentale). Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a exprimat deja în acest sens, într-o jurisprudență constantă. Notăm, cu titlu de exemplu, hotărârea din 29 aprilie 1999, pronunțată în cauzele reunite 25088/94, 28331/95 și 28443/95, *Chassagnou și alții c. Franței*, hotărâre în care Curtea a statuat că “obligația de a adera la o asociație, impusă prin Legea Verdeille constituie o atingere a dreptului de asociere.”

- **Art. 4 lit. f), art. 33 alin. (2) lit. a) și art. 59 din Lege sunt neconstituționale raportat la art. 135 alin. (2) lit. a), art. 139 alin. (5) și art. 148 alin. (2) din Constituția României.**

Cele trei prevederi contestate au următorul conținut:

“Art. 4 - Camerele de comerț și industrie au următoarele atribuții: (...) „f) asigură administrarea și funcționarea oficiului registrului comerțului și evidența permanentă a situației firmelor comerciale din unitatea administrativ-teritorială respectivă, la nivel județean, al municipiului București și la nivel național;”

“Art. 33, alin.(2) lit. a): asigură organizarea și funcționarea Oficiului Național al Registrului Comerțului, precum și îndrumarea metodologică a funcționării registrului comerțului de pe lângă camerele județene;”

“Art. 59 - Preluarea bazelor de date, al aplicațiilor de întreținere și utilizare ale acestora, al bunurilor necesare în vederea ținerii și administrării registrelor comerțului, precum și situația personalului se vor reglementa prin lege, dar nu mai devreme de 1 ianuarie 2007.”

Ținerea registrului comerțului este un serviciu public de interes general, element consacrat de legislația în vigoare (Legea nr. 26/1990, Decretul –Lege nr. 139/1990) și atestat de Curtea Constituțională, prin **decizia sa nr. 212/2003**, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 471 din 1 iulie 2003 (anexa 4) din care cităm: “din coroborarea dispozițiilor de lege menționate rezultă că **registruul comerțului desfășoară o activitate de interes public**, încredințată Oficiului Național al Registrului Comerțului și oficiilor registrului comerțului, ca autorități publice, la dispoziția persoanelor interesate de situația economico-financiară a comercianților.”

Articolele contestate prevăd concesionarea acestui serviciu public de interes general, prin **transferul în gestiune privată cu încălcarea normei constituționale ce guvernează regimul administrării bunurilor și serviciilor publice**. Dispozițiile menționate contravin principiilor **egalității de tratament, transparenței și proporționalității pe care, potrivit interpretării Curții Constituționale, trebuie să se bazeze concesionarea unui serviciu public**.

Sub acest aspect, instanța constituțională, având a se pronunța asupra unor dispoziții legale conținute în Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, ce prevedeau, în anumite cazuri precis determinate, **atribuirea unui serviciu public prin negociere directă** (care implică, totuși, un plus de transparență în raport cu formula - „preluare”- folosită de prezenta lege), a statuat că **acestea sunt neconstituționale** “în măsura în care sunt atribuite direct (...) bunurile proprietate publică sau activitățile și serviciile publice unor persoane juridice nominalizate” și a declarat neconstituționale

acele prevederi (Decizia Curții Constituționale nr. 136 din 3 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial nr. 647 din 16 octombrie 2001) – anexa 5.

Precizăm totodată că atribuirea directă a unui serviciu public (indiferent de denumirea dată acestei operațiuni; în cazul de față, „preluare”) încalcă și **prevederile comunitare în materie**, or astfel cum se prevede în art. 148 alin. (1) din Constituție

“(2) Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, **au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne**, cu respectarea prevederilor actului de aderare.”

În acest sens, notăm că, în jurisprudența sa, **Curtea de Justiție a Comunităților Europene** a condamnat, **pentru lipsa de transparență**, o serie de **proceduri de atribuire a unor servicii sau lucrări publice**, apreciindu-se că prin aceasta statele membre în cauză nu au respectat obligațiile ce le incumbă din normele comunitare. Notăm cu titlu de exemplu, Hotărârea CJCE *Comisia c. Germaniei*, din 18 noiembrie 2004 și Hotărârea CJCE *Comisia c. Franței*, din 14 octombrie 2004).

Arătăm, de asemenea, că în Raportul de monitorizare - octombrie 2005 - se menționează ca motiv de serioasă îngrijorare faptul că “un număr de cazuri din trecut au semnalat folosirea greșită a formelor de parteneriat public-privat și nesocotirea regulilor de achiziție publică.”

Astfel, deși **pentru armonizarea legislației României, pe de o parte se adoptă Ordonanța de urgență a Guvernului de modificare a OG nr.60/2001 privind achizițiile publice, care reglementează și regimul concesiunilor**, pe de altă parte, prin legea camerelor de comerț și industrie se **atribuie direct bunuri și servicii publice în administrarea privată**.

Art. 32 și art. 37 alin. (2) din Lege sunt contrare prevederilor art. 16 din Constituția României.

Este necesar a se sublinia faptul că textul legal contestat **conferă drepturi diferite unor persoane aflate în situații echivalente, instituind un tratament discriminatoriu.**

Astfel, potrivit art. 32 din Lege, “Camera de Comerț și Industrie a României este organizată și își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile legale în vigoare și cu statutul propriu aprobat de adunarea generală, cu acordul a cel puțin două treimi din numărul **membrilor de drept**” – **au calitatea de membri de drept numai camerele județene, n.n.**

Art. 37 alin. (2) prevede: “(...) membrii de drept au drept de **vot deliberativ**, iar ceilalți membri au **drept de vot consultativ**.”

Membrii deja existenți ai Camerei de Comerț și industrie a României **își reconfirmă acest statut în baza unor proceduri diferite** (adeziune, camerele județene; în mod opțional, potrivit prevederilor statutului propriu al Camerei naționale - adoptat numai de camerele de comerț și industrie județene).

Sub acest aspect, arătăm că, în cadrul controlului de constituționalitate exercitat asupra mai multor dispoziții legale în vigoare prin prisma articolului 16 din Constituție, Curtea Constituțională a statuat că “violarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică un **tratement diferențiat unor cazuri egale, fără o**

motivare obiectivă și rezonabilă sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite. (Decizia Curții Constituționale nr. 156 din 15 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial nr. 339 din 26 iunie 2001, Decizia Curții Constituționale nr. 47 din 3 mai 1995, publicată în Monitorul nr. 274 din 24 noiembrie 1995.)

În același sens s-a exprimat Curtea Europeană a Drepturilor Omului într-o jurisprudență constantă: “este discriminatoriu **tratamentul diferențiat exercitat împotriva unor persoane aflate în situații analoge**, dacă diferența de tratament nu are o justificare obiectivă și rezonabilă, în sensul că nu răspunde unui scop legitim sau că, în cazul în care urmărește un astfel de scop, nu este păstrat un just echilibru între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere”.(CEDO, Cauza “*Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene*” c. *Belgiei*, hotărârea din 23 iulie 1968, cauza *Rasmussen c. Danemarcei*, hotărârea din 28 noiembrie 1984, § 35, cauza *Bocancea și alții c. Moldovei*, hotărârea din 6 iulie 2004, § 24, cauza *Pla și Pucernau c. Andorei*, hotărârea din 13 iulie 2004, § 61).

Față de cele de mai sus, rugăm Onorata Curte Constituțională să admită excepția de neconstituționalitate și să constate caracterul de lege organică al actului normativ contestat și neconstituționalitatea adoptării sale cu respectarea cerințelor de majoritate specifice unei legi ordinare.

Totodată, solicităm Onoratei Instanțe Constituționale constatarea neconstituționalității art. 3 alin. (4), art. 4 lit. f), art. 9 alin. (2), art. 32, art. 33 alin. (2) lit. a), art. 37 alin. (2) și art. 59 din Legea camerelor de comerț și industrie din România în raport cu următoarele prevederi constituționale: art. 15 alin. (2), art. 16, art. 40, art. 102 alin. (1) - (2), art. 108 alin. (2) și art. 135 alin. (2) lit. a), art. 136 alin. (4), art. 139 alin. (5) și art. 148 alin. (2) din Constituția României.

Anexăm prezentei lista semnatarilor acestei sesizări de neconstituționalitate.

**TABEL CU DEPUTAȚII SEMNATARI AI SESIZĂRII ASUPRA
NECONSTITUȚIONALITĂȚII LEGII CAMERELOR DE COMERT ȘI INDUSTRIE
DIN ROMÂNIA**

Nr.	NUME SI PRENUME	SEMNATURA
1.	ALBU GHEORGHE	
2.	ANASTASE ROBERTA ALMA	
3.	BARA NICOLAE	
4.	BARBU GHEORGHE	
5.	BARDAN CORNEL STEFAN	
6.	BÎRSAN IULIAN - GABRIEL	
7.	BOAGIU ANCA DANIELA	
8.	BRUCHENTAL-POP IONELA	
9.	BRÂNZĂ WILLIAM	
10.	BUDA DANIEL	
11.	CANACHEU COSTICĂ	
12.	CANTARAGIU BOGDAN	
13.	CIOCĂLTEU ALEXANDRU	
14.	CONSTANTINESCU ANCA	
15.	DRĂGUȘ RADU - CĂTĂLIN	
16.	DUȚU STELIAN	
17.	GHIORGHIONI IONESIE	
18.	GONȚEA ION	
19.	GRIGORE DAN	
20.	IACOB RIDZI MONICA MARIA	
21.	IGAȘ TRAIAN CONSTANTIN	
22.	ILIESCU VALENTIN ADRIAN	
23.	LAMBRINO RADU	
24.	LIGA DĂNUȚ	
25.	MAN MIRCEA	
26.	MARINESCU MARIAN-JEAN	
27.	MIRONESCU LAURENȚIU	
28.	MIROȘEANU LIVIU ALEXANDRU	
29.	MOCANU ALEXANDRU	
30.	MOVILĂ PETRU	
31.	NISTORAN DORIN LIVIU	
32.	OLTEAN IOAN	
33.	OLĂREAN AUREL	
34.	PETREA CONSTANTIN	
35.	POPP COSMIN	
36.	PREDA CEZAR FLORIN	
37.	PUCHIANU IOAN DUMITRU	
38.	PUZDREA DUMITRU	
39.	RACOCEANU VIOREL	
40.	RAICU ROMEO MARIUS	
41.	RĂDULESCU CRISTIAN	
42.	ROGIN MARIUS	
43.	ROMANESCU MARCEL LAURENȚIU	
44.	STĂNESCU MIRCEA	
45.	STĂNIȘOARĂ MIHAI	
46.	STRĂCHINARU PETRE	
47.	TABĂRĂ VALERIU	
48.	VĂSIOIU HORIA	
49.	ZEGREAN AUGUSTIN	

